

ZAVOD ZA IZOBRAŽEVANJE IN KULTURO ČRNOMELJ

24. srečanje mladih pesnikov in deklamatorjev
Vinica, 10. junij 2014

**ZBIRKA PESMI
NAJBOLJŠIH OSNOVNOŠOLSKIH
IN SREDNJEŠOLSKIH
PESNIKOV V LETU 2014**

IZDAJATELJ:
Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj - Institute for Education and Culture Črnomelj
SI, 8340 Črnomelj, Ulica Otona Župančiča 1,
tel: +0386 (0)7 30 61 390, +0386 (0)7 30 61 392
e-pošta: info@zik-crnomelj.si
www.zik-crnomelj.eu

ZAVOD ZA IZOBRAŽEVANJE IN KULTURO ČRNOMELJ

24. srečanje mladih pesnikov in deklamatorjev

Vinica, 10. junij 2014

**ZBIRKA PESMI
NAJBOLJŠIH OSNOVNOŠOLSKIH
IN SREDNJEŠOLSKIH
PESNIKOV V LETU 2014**

KAZALO

Uvodnik	5
O 24. Župančičevi frulici	7
Kategorija: Najboljši osnovnošolski pesniki	9
Maja Strmčnik (OŠ Antona Aškercia Velenje) – Dobitnica Župančičeve frulice 2014 za najboljšega osnovnošolskega pesnika	11
Žal mi je	11
Vsak dan	12
Velenje	13
Sarah Marn (OŠ Bojana Iliča Maribor)	15
Rdečelaso dekle	15
Odtujenost	16
Lukas Debeljak (OŠ Poljane Ljubljana)	17
(brez naslova)	17
(brez naslova)	18
Dren Gruden (OŠ Primoža Trubarja Velike Lašče)	20
Odsotnost	20
Sam	21
Jasna Reščič (OŠ Solkan)	23
Victor sis semper	23
Kategorija: Najboljši srednješolski pesniki	27
Jasna Janež (Gimnazija in srednja šola Kočevje)	29
Popelji me okrog sveta	29
Ona	30
X os(t)	31
Gaja Rupnik Caruso (Gimnazija Jurija Vege Idrija)	33
Ne boj se belih jelenov	33
KPK	34

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-194
7.079:821.163.6-93

SREČANJE mladih pesnikov in deklamatorjev (24 ; 2014 ; Vinica)
Zbirka pesmi najboljših osnovnošolskih in srednješolskih pesnikov v letu 2014 / Župančičeva frulica [tudi] 24. srečanje mladih pesnikov in deklamatorjev, Vinica, 10. junij 2014 ; [zbral in uredil Tadej Fink]. - Črnomelj : Zavod za izobraževanje in kulturo, 2014

ISBN 978-961-93327-5-7
1. Gl. stv. nasl. 2. Fink, Tadej
274198016

Žan Zelič (Zavod sv. Stanislava, Škofijska klasična gimnazija)	36
Modri ljudje segajo z glavo v pečico	36
Jaka Smerkolj (Gimnazija Vič)	38
Slovo	38
Cannes	39
Natallja Milovanovič (Gimnazija Bežigrad)	41
Črna azaleja	41
Čudež	42

Župančičeva frulica – uvodnik

Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj (ZIK) je leta 1991 pričel s projektom Srečanje recitatorjev osnovnih in malih šol Bele krajine, s katerim je želel spodbujati govorno ustvarjalnost mladih in njihove veščine javnega nastopanja. Sčasoma je prireditev prerasla svoje ime, saj so mladi pričeli pisati svoje pesmi, zgodbe in pravljice. Preizkusili so se tudi v dramatizacijah in lutkovnih uprizoritvah. Ugotovili smo, da je dragoceno ukvarjanje s slovensko besedo v zgodnji mladosti, ko otrokom res lahko vzbudimo veselje in ljubezen do pisane ter govorjene besede.

Velika pridobitev za projekt je bila povezava s sorodno prireditvijo na Hrvaškem, Goranovim proljećem, s katero uspešno sodelujemo od leta 2001. Gre za ugledno manifestacijo, ki ima 51-letno tradicijo, in združuje mlade pesnike z že znanimi in uveljavljenimi ustvarjalci.

Leta 2003 se je projekt preimenoval v Župančičevo frulico, z novo celostno podobo, kar je prineslo tudi nekaj vsebinskih izboljšav. K sodelovanju smo pritegnili avtorje, pesnike in pisatelje, katerih dela so mladi prebirali, o njih razmišljali in jih na svoj način predstavljali na zaključni prireditvi, vsako leto v juniju v Vinici. S tem smo želeli prispevati k razvoju ustvarjalnosti mladih v Sloveniji in aktivnemu odnosu do prebranega.

Župančičevo frulico vsa leta spremljajo prizadevanja organizatorja, da v projekt ob mladih pesnikih in deklamatorjih aktivno vključuje tudi njihove mentorje, šole, iz katerih prihajajo, in strokovnjake, ki sodelujejo kot člani strokovne komisije. Sodelovanje, uvrstitev na zaključno prireditev in zmaga na Župančičevi frulici pomeni strokovno priznanje mlademu pesniku ali deklamatorju, zagotovo pa tudi mentorju, ki strokovno vodi mlado osebo na njeni poti ustvarjanja in osebnega izražanja.

Ugled, uspešnost in odmevnost projekta je spodbudil organizatorja, da je v letu 2008 k sodelovanju prvič povabil tudi srednješolce. Prijave kažejo, da nekdanji uspešni udeleženci Župančičeve frulice, ki so danes dijaki, še naprej zavzeto pišejo pesmi in prozo ter razvijajo svoj pesniški potencial. Z večletnim sodelovanjem v projektu dobivajo povratne informacije od strokovne

komisije, kar dodatno pripomore k njihovemu razvoju. Po oceni strokovne komisije gre za zelo nadarjene in obetavne mlade ustvarjalce.

24-letna tradicija daje Župančičevi frulici dodatno odgovornost za nenehno rast, razvoj in skrb za izboljšanje kakovosti. Župančičeva frulica bo gradila na preteklih dobrih izkušnjah in si pridobivala nove ideje in sodelavce. Odmevala bo še naprej v naši državi in preko njenih meja ter mladim omogočala, da svojo inovativnost in ustvarjalnost pokažejo širšemu krogu ljubiteljev pisane in govorne slovenske besede. To pa je v današnjem globalizacijskem času še kako pomembno sporočilo.

O 24. ŽUPANČIČEVI FRULICI

Na razpisu za Župančičevo frulico 2014, ki ga je organizator ZIK Črnomelj poslal vsem slovenskim in zamejskim šolam, je sodelovalo 86 mladih pesnikov (67 osnovnošolskih in 19 srednješolskih) in 80 osnovnošolskih deklamatorjev iz skupno 85 slovenskih šol.

Priporočena tema pesniškega ustvarjanja se navezuje na temo **POPOTOVANJE** z motom Tomaža Pengova:

*»Cesta, zavetje nemirnih ljudi
izginja in skozi stopinje drsi
ko odhaja in glasna obzorja rodi.«*

Izbrana tema ni bila pogoj za sodelovanje na natečaju. Mladi pesniki so lahko pesnili na katerokoli drugo temo.

Strokovna komisija za izbor pesnikov Župančičeve frulice 2014 je delovala v sestavi:

Janko Lozar, doktor filozofije in univerzitetni diplomirani prevajalec, letošnji predsednik strokovne komisije,

Veronika Dintinjana, pesnica in prevajalka,

Igor Divjak, doktor ameriških študij, literarni kritik in prevajalec.

Nekatere pesmi izbranih najboljših pesnikov in utemeljitve strokovne komisije so objavljene v nadaljevanju.

Mladi deklamatorji (učenci druge triade slovenskih osnovnih šol) so za svoje govorne nastope lahko izbirali med pesmimi Maje Novak: Kriminalka, Bleferji in Tožba reševalca križank iz pesniške zbirke Ura zoologije (Založba Mladika, Ljubljana 2003). Predizbori deklamatorjev so potekali 28. in 29. maja 2014 na treh slovenskih osnovnih šolah (Log – Dragomer, Toneta Čufarja Maribor in Dolenjske Toplice).

Nastope deklamatorjev je ocenjevala strokovna komisija za izbor najboljšega deklamatorja Župančičeve frulice 2014 v sestavi:

Gašper Jarni, dramski igralec in lutkar, letošnji predsednik strokovne komisije,

Tjaša Koprivec, pripovedovalka in pesnica, radijska voditeljica, glavna urednica založbe Sanje in

Mateja Perpar, prof. angleškega jezika, prevajalka, radijska napovedovalka, glasbenica, pravljíčarka.

Komisija je izbrala pet finalistov, ki so se še posebej izkazali: Vid Pohar (OŠ Ob Rinži Kočevje), Zala Katarinčič (OŠ Louisa Adamiča Grosuplje), Martin Mernik (OŠ Fram), Pika Kovač (OŠ Brezovica pri Ljubljani) in Anej Oman (OŠ Zbora odposlancev Kočevje).

Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj ohranja osnovno poslanstvo prireditve, ki enakopravno spodbuja tako mlade pesnike kot deklamatorje, da se izražajo na njim svojstven način. Dve kategoriji omogočata izbiro udeležencem med javnim nastopanjem ali pesniškim pisanjem, obojim pa odstirata možnosti za osebni in umetniški razvoj.

NAJBOLJŠI OSNOVNOŠOLSKI PESNIKI

- ▲ Maja Strmčnik - Dobitnica Župančičeve frulice 2014 za najboljšega osnovnošolskega pesnika
 - ▲ Sarah Marn
 - ▲ Lukas Debeljak
 - ▲ Dren Gruden
 - ▲ Jasna Reščič

ŽAL MI JE

V hiši sem samo zato, ker je mami tako verna,
da imamo v vsaki sobi dve podobici in križ.
Ker je mamo strah, da me bi obsedel satan pa čeprav sem že nečista.
Groza me je, ko me sosedova punčka vpraša, zakaj imam pri 18-ih
»trebuha«.
Jaz pa se ji lahko samo nasmehnem, ker me je sram in nimam kaj
reči.
Zato pa mi je tako žal, da ji ne morem povedati,
da naj ne reče več, da je kemija bedna,
prav tako kot sem jaz mami 12. poletje,
ko je deževalo pri 23 stopinjah, jaz pa sem bila zvita v objemu
neznanca,
naga, samo da bi lahko rekla, da sem polnoletna

VSAK DAN

Vsak dan vstanem ob petih, da se naličim.
Z dragim make-upom,
da lahko izgledam dobro,
pa čeprav doma skoraj nimamo za kruh.
Stopim v pete in se sprehodim po stanovanju,
ki že poplavlja, ker ni denarja za popravilo.
Mami pa stoji v spodnjem nadstropju
v pižami in išče delo, ki ga tako ni, oči je pa že tako dve leti v zaporu.
Vsak dan se zato,
namesto da bi šla v šolo, postavim na ulico,
da me dvigne moški v poznih 40 ali pa 50, saj je vseeno.
2 uri v hotelu. Zaslužim.
Samo ne za kruh, za ličila.

VELENJE

Strah me je povedati mami, da mi je všeč nekdo z juga,
ker vem, kaj bo rekla.
On živi na fužinah, ne zna niti našega jezika!
Strah me je reči, da mi je všeč,
ker nosi trenirko namesto elegantnih hlač,
da mi reče žena namesto punči,
da me ne sili v poljub, v seks, ampak v poroko.
Strah mi je reči očetu, da se znam odločiti sama,
če vem, da me bo pogledal z gnusom,
ker bom rodila otroka, ki se bo pisal na ič.
Čeprav sem jaz čista Slovenka, brez poudarjenega l-ja v besedišču,
baklave pa ne jem, ker to ni naša jed
ampak je z juga.
Strah me je, ker vem, da je bil naš zgornji sosed z juga,
pa sta ga prijavila, kaj pa vem zakaj, da zdaj gnije v zaporu,
ker ni znal reči »laž je vse« in je izpadel kriv.
Zato me je strah, ali bosta dala meni izrezati srce,
ker ljubim južnjaka.

Recenzija dr. Igorja Divjaka, člana strokovne komisije

Morda je Maja Strmčnik druge osnovnošolske pesnike premagala zato, ker je najbolj prozaična izmed vseh. Njena besedila so strukturirana kot na videz realistične izpovedi, ki bi jih lahko govoril kdo drug iz njene soseske, sposobnost prehajanja v različne subjekte so njihova odlika. Avtorica si noče zatiskati oči pred temnimi in tabuiziranimi dejstvi našega vsakdana, tudi če se je ne dotikajo neposredno. Iz njih gradi dramatično napetost svojih pesmi, ki temeljijo na medgeneracijskih in mednacionalnih konfliktih ter razkrivanjem tistega, kar ne sme biti pometeno pod preprogo.

RDEČELASO DEKLE

Danes sem srečala srečno dekle.

Rdečelaso.

Rdečesrčno.

Rdečeljubno.

Prijelo me je za roke veselja
in z menoj nagnilo glavo vznak.

In sva se vrteli.

Vrteli.

Vrteli.

Razmišljali sva o rdečih koralah
in rdečih talismanih.

In se vrteli.

In se smejali.

Danes sem srečala srečno rdečelaso dekle.

ODTUJENOST

Sediva si nasproti.
V peščenih puloverjih kot dva tujca.
Razlagaš mi o četrtem bloku, nuklearki in številu mrtvih.
Ne poslušam.
Gledam te in razmišljam.
Kako bi bilo, če bi te poljubila?
Ne gre. Zasmejem se
in ti me začudeno pogledaš.
Ničesar ne rečem. Nadaljuješ.
O četrtem bloku, nuklearki in mrtvih.
Tako je to med nama.

Recenzija dr. Igorja Divjaka, člana strokovne komisije

Pesem lahko intonira tudi neka barva. Pri Sarah Marn se rdeča po naslovu ponovi še trikrat, postopek je podoben, kot da bi abstraktni slikar v več plasteh nanese barvo. Morda to nakazuje strast ali drznost. Ni jasno, s kom se govorka pesmi sreča, a morda je nekaj predrznega že v tem, da je to srečanje srečno. Polno plesa in smeha. Pa čeprav morda pesnica sreča le samo sebe. Zakaj pa ne bi bilo tako?

(brez naslova)

v velikih tovarnah
so nam skovali lopate
in jih povili v bela platna.

dodelili so jim ceno,
jih naložili na tovornjake
in jih odpeljali v mesta ...

na površju nastajajo jame,
sosodje pa izginjajo.

(brez naslova)

materinski jok nad telesom
in črni obrazi, opevajoči mučeniško slavo,
se motijo.

v smrti ni nič.

Recenzija dr. Igorja Divjaka, člana strokovne komisije

Za izbor pesnika med najboljše ni nujno, da so njegove pesmi članom komisije tudi popolnoma razumljive. Lukasu Debeljaku uspeva nekaj redkega: besede in nanizane motive razpira semantični igri. Morda v pesmi o lopatah lahko prepoznamo očrt kake krute resnice iz polpretekle zgodovine, morda spet gre za avtonomno ontologijo predmetnosti ali absurden privid. Apodiktičen ton zaznamuje drugo pesem. Čigav glas lahko tako samooumevno razsoja o smrti? Na to najbrž ne bi znal odgovoriti niti avtor sam.

Odsotnost

Hrup je odsotnost tišine,
mir je odsotnost nemira,
red je odsotnost nereda
bela je odsotnost črne,
tema je odsotnost svetlobe,
a življenje ni odsotnost smrti.

Sam

Ko se zatemni pogled,
besede nimajo več pomena,
pred obrazom se ti riše bela stena,
odhajaš v daljino,
odhajaš v globino,
odhajaš v praznino.

A ne odhajaš sam,
vedno imaš sebe.

Recenzija dr. Igorja Divjaka, člana strokovne komisije

Pesmi Drena Grudna razkrivajo za njegovo starost neverjetno razvit filozofski talent. V njih najdemo abstraktne, občečloveške pojme, ki so v besedilu natančno nanizani in odmerjeni. V maniri preizkušenih pesnikov in mislecev raje pove manj kot preveč ter bralcu pušča prosto pot za interpretacijo. Zaključke poantira, občuteno, tako, da nas ti še bolj potegnejo v resnico in skrivnost pesmi.

VICTOR SIS SEMPER

Kjerkoli hodiš,
te spremlja Viktorija,
glorijo pojo ti
ptice na poti.

Cesto ti riše vedno le zmaga,
spreten krmar skoz viharje te vodi.

Zmagoslavni so odri
na tvoji poti,
kažejo se aleksandrijske luči.

Hodiš skoz veter
s ponosom kot Nika,
lasje kot zastava
naznanjajo zmago.

Beli cvetovi
z drevja letijo,
dišeča pomlad
te ljubeče obsipa,
ustavljajo se, beli cvetovi,
lepšajo lovor,
čelo krasoč.

Ti stopaš ponosno
kot sama Viktorija,
ovenčano čelo tebi ožarja
zmage ponosne zlata zarja.

Stopaj naprej,
vedno po poti,
ki kaže jo tebi
zmag bližnjih sij.
Orlovski pogled
le v daljave naj zre,
obzorja preseka
do zmage naj nove.

Hodi ponosno,
vedno zmaguj,
victor sis semper
ti kličemo mi.

Recenzija dr. Igorja Divjaka, člana strokovne komisije

Jasna Rešičič je med pet najizvirnejših uvrščena, ker je edina, ki jo vznemirjajo viteški motivi. Čeprav skušajo njene pesmi povzemanjati formo, ki je že znana iz srednjega veka in kasneje romantike, ravno s tem izzivajo naš modernistični, postmodernistični ali post-postmodernistični okus. Vojne in spopadi svet še vedno zaznamujejo, kot so ga vedno. Z njimi pa tudi junaštvo, vsaj kot iluzija.

24.

NAJBOLJŠI SREDNJEŠOLSKI PESNIKI

- ▲ Jasna Janež - Dobitnica Župančičeve frulice 2014
za najboljšega srednješolskega pesnika
 - ▲ Gaja Rupnik Caruso
 - ▲ Žan Zelič
 - ▲ Jaka Smerkolj
 - ▲ Natalija Milovanović

Popelji me okrog sveta

Razpni me do golih puščav. Pripni me na stičišča
gora.

Raztrosi me po riževih
poljih. Ovenčaj me z bršljanom. Razprši me v kaplje soli.
Ovij me v svežino tropskih gozdov.

Potopi me v pesem.

brez besed.

Vse to stori

Ona

Hodila je po kamnih
in črepinjah
in žerjavici.
Razpečinila se je v oceane.
Prebolela raka in klopa in kačo.
Prebujala se je v pekoča jutra,
zaspala v samotne večere.

X os(t)

Ljudje se prezrcalajo v
druge svetove,
v druga vesolja,
v druge jaze
(čez abscisno os).

Da bi pozabili lupine
časa, ki jim silijo v kosti.
Da bi se razpirali v nove
dimenzije eksistence.

Da bi pogoltnili kamen.
In srce – ki ni kamen

Recenzija Veronike Dintinjane, članice strokovne komisije

Žirijo sta prepričali pesmi *Ona* in *Popelji me okrog sveta*. Dobra odmerjenost verzov, učinkovita raba verzni prelomov, paralelizem členov in stopnjevanje, ki vzdržujejo napetost pesmi do konca in končni zasuk – vse to ima pesem *Popelji me okrog sveta*. Prav tako se pesem zaveda svojega bivanja na papirju in polno izkorišča možnosti, ki jih daje razporeditev besedila na strani. Zlasti končni zasuk ("Vse to stori // brez besed.") dodatno pridobi s takšnim zapisom, prelomom vrstic. Pesem *Ona* se drži bolj običajnega zapisa. Tudi tu je prisotno naštevaje in stopnjevanje, ki doseže vrh v zvočno in pomensko nabiti vrstici: "Prebolela je raka in klopa in kačo." Sledita dobro odmerjeni vrstici, ki razrahljata napetost in končata pesem. Hkrati pa konec pesmi prinaša še eno psihološko (arhetipsko?) zanimivo povezavo: močne in skrivnostne ženske na eni strani in samosti na drugi.

Ne boj se belih jelenov

Mogoče je samo nekaj tihega
ali nekaj prašnega
ali tudi nekaj resnega,
a prelij se v moje prsi,
prelij to svojo težnost,
tvoje misli
me naredijo
popolnoma primerno,
da diham njih namesto zraka.

KPK

Na hrbtu poslikane krave
in bela pokrajina.
Reka se bo kmalu
izpljunila in jaz
bom tam.

Danes me je jutro prelomilo
v veličastnem poku in
še vedno sladko gol
lastne kože tavam iščoč.

Krila so mirna,
moja slina izprana,
rabim, a nočem,
tvoj kruh je moj strahl

—

Dokler te ne najdem
na hrbtu poslikane krave
in bela pokrajina.
Reka se bo kmalu
izpljunila in jaz
bom
tam.

Recenzija Veronike Dintinjane, članice strokovne komisije

Žirijo je med pesmimi, ki jih je avtorica poslala izrazito prepričala pesem *Ne boj se belih jelenov*. Odlikuje jo mehkoba, nežnost, verzi gladko drsijo, so zračni, brez odvečnih besed, in hkrati nosijo intenzivnost naelektrenih dotikov. Pesem preveva občutje prepuščanja, ki gre celo tako daleč, da govorko spremeni v "popolnoma primerno", da diha misli Drugega, ne več svoje. Sprejemanje in vključevanje. Beli jeleni iz naslova nemara prikličejo v spomin čas primarne zavesti, čas pravljič in mitov, čas pred odtujenostjo in ločenostjo človeka od narave.

Modri ljudje segajo z glavo v pečico

Modri ljudje segajo z glavo v pečico,
da bi se navzeli vonja butana
in pripravili iz sebe nekaj sočnega,
nadevanega z eksotičnim smislom.
Modri ljudje si želijo usta zamašiti
z rdečim jabolkom spora
in molijo k stvarniku njihove modrosti,
da jim nakloni počen hrbet,
prostost vsaj kančku njihove sredice.
Modri ljudje so ustvarjeni modro,
zato jim zaupam.
Preostale lase si barvam modro
in vsako nedeljo v njihov spomin
pripravim nadevanega prašiča.

Recenzija Veronike Dintinjane, članice strokovne komisije

Verz *Modri ljudje segajo z glavo v pečico* nehote priključuje ime Sylvie Plath. Pesem ves čas spretno gradi na centralni metafori, dobro uporabi barve, po poetiki pa se navezuje na modernizem. Toda morebitni nihilizem ta pesem obrača na glavo. Malo šaljivo, malo tudi jezno, ali vsaj brez dlake na jeziku nam servira svoje videnje "modrosti": upanje na prostost vsaj drobca sredice, soočeno z vsakdanjo nujo iz sebe napraviti nekaj sočnega, "nadevanega z eksotičnim smislom." Morda pa se pravi odgovor o modrosti skriva v končnih verzih pesmi *Zagrebli smo spomin na Dado*: "Orgij in vina, da nam ne bo zimal"

Slovo

Slovo je stvar,
ki vedno pride.
Le bežite in norite,
slovo bo prišlo.
Poželo bo vse
kar je bilo posejano,
razdiralo objeme,
nalivalo solze.
Slovo je stvar,
ki vedno pride,
zato, da zorje,
kar je treba,
za naslednjo pomlad.

Cannes

Še nikoli na trdnih tleh,
sem vedno na filmskem traku.
Med polji sivke?
Na peščenih plažah?
s štiriindvajsetimi sličicami na sekundo
življenje stoji
in jaz sem režiser,
ki čaka na srečen konec.
Med polji sivke?
Na peščenih plažah?
Vseeno je.

Recenzija Veronike Dintinjane, članice strokovne komisije

Med plejado pesmi, naslovljenih po mestih, izstopata predvsem *Cannes* in *Benetke*. Slogovno sta pesmi izenačeni, temeljita na neokrašenem, enostavnem izrazu, brez uporabe posebnih besednih figur. Ime Cannes nas seveda takoj postavlja "v film". Filmski trak, teh 24 sličic na sekundo, nosi poleg imaginarnih pokrajin tudi zelo resnično željo po srečnem koncu. Čeprav se govorec zaveda, da sam režira svoj film, pa vseeno čaka svoj "srečni konec" in hkrati ve, da se lahko zgodi kjer koli. Pesem *Benetke* prav tako prinašajo droben utrinek, uvid. Maska ljubljene osebe ob neljubem dogodku za hip pade, deziluziji pa sledi spoznanje, da to pravzaprav ne spremeni veliko. Morda je to uvod v temnejše intonirano, a tudi jezikovno nekoliko preveč tradicionalno izpisano pesem *Slovo*, ki je še posebno nagovorila enega od članov žirije.

ČRNA AZALEJA

Tvoja hrbtenica postane
moj inštrument.
Čarobne melodije
se izvijajo pod mrzlimi prsti,
vidno polje izpolnjujejo
tvoje prsi.
Po oknu dež bije,
mraz se poskuša
vtihotapiti v sobo,
preženeš ga proč
z ognjenimi lasmi.
Sedanjest postaja pepel vroč,
iz spomina trgaš star plevel
in posadiš samo sebe –
malo bonsai drevo
z eno zeleno vejo
in na njej črno azalejo.

ČUDEŽ

Luč naslika čudež na nebo
in me ogoljufa,
sleče me do kože,
glavo napolni z zvezdno prašino,
telo pa pustí padati, tavati, se vrteti,
večno loviti tisto,
kar je že zdavnaj odplavalo daleč v višino.

In na koncu vedno
solza pade na nož
in ga opere.

Recenzija Veronike Dintinjane, članice strokovne komisije

Pohvalili bi pesmi *Baletka* in *Čudež*, zlasti pa nas je prepričala pesem *Črna azaleja*: pesem se začne z nežno, prizemeljeno metaforo dotika teles kot igranja na instrument. Zunanji svet, dež in mraz, vdirajo v intimo objema. Med ljubimca se vriva tudi zavedanje o minljivosti trenutka. Jezik je enostaven, neobložen, kot se za takšno pesem zdi primerno, tu in tam jo nevsiljivo mehčajo zvočni stiki. Nenadoma pa se pesem obrne, govorka se obrne k sebi, posadi samo sebe – malo bonsai drevo z eno zeleno vejo in na njej črna azalejo. Prav ta obrat, kakor nenadejan cvet na veji, odpre pesem in jo vtisne v bralčev spomin.

župančičeva
frulica

24. Župančičeva frulica
Dom krajanov Vinica
10. junij 2014

Organizator Župančičeve frulice:
Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj
Ulica Otona Župančiča 1,
8340 Črnomelj,
Slovenija

Projekt poteka v sodelovanju z:

Goranovim proljećem

Organizator Goranovega proljeća:
Studentsko kulturno-umjetničko društvo
»IVAN GORAN KOVAČIĆ«
Opatovina 11, Zagreb, Hrvatska

Zbral in uredil:
Tadej Fink

Izdajatelj:
Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj
Ul. Otona Župančiča 1, 8340 Črnomelj
Tel: 07/30 61 390

Predstavnica izdajatelja:
Mag. Nada Žagar, direktorica

Tisk:
Tiskarna Kapušin, Krasinec

Naklada: 300 izvodov

Črnomelj, junij 2014

Projekt sofinancira:

OBČINA ČRNOMELJ

Projekt so podpri še:

Društvo slovenskih pisateljev
Slovene Writers' Association

Mlade rime

Osnovna šola Vinica

Prostovoljno gasilsko društvo Vinica